

## U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **F.** bytom v K, M., zastúpeného **Mgr. M.**, advokátkou, so sídlom v K, S., proti žalovanému **Krajskému stavebnému úradu Košiciach**, so sídlom v Košiciach, Komenského 52, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2004/00264 zo dňa 14. apríla 2004, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2S/19/2004 -108 zo dňa 31. januára 2008, takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č. k. 2S/19/2004 -108 zo dňa 31. januára 2008 zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2004/00264 zo dňa 14. apríla 2004 v zmysle § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), nakoľko dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom.

Žalobca podal proti vyššie uvedenému rozsudku krajského súdu dňa 25. marca 2008 telefaxom odvolanie.

Žalovaný odvolací návrh nepodal, pričom sa podaním zo dňa 7. apríla 2008 vyjadril k odvolaniu žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

Odvolací súd zistil, že žalobcovi bolo napadnutý rozsudok krajského súdu doručený dňa 10. marca 2008. Rozsudok obsahoval správne poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne vo dvoch vyhotoveniach. Lehota na podanie odvolania stanovená v § 204 ods. 1 OSP začala žalobcovi plynúť dňa 11. marca 2008 a uplynula dňa 25. marca 2008, ktorý bol jej posledným dňom. Žalobca odoslal odvolanie telefaxom v posledný deň lehoty dňa 25. marca 2008.

V zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 OSP lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Orgánom, ktorý má povinnosť doručiť podanie, sa rozumie pošta, prípadne správa väznice pre osoby vo výkone trestu alebo vo väzbe. Prevádzkovateľ telefaxového spojenia (ak sa nejedná zároveň o poštový úrad) však nie je orgánom, ktorý má povinnosť podanie doručiť v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 OSP. Ak účastník konania urobí podanie telefaxom, je pre posudzovanie včasnosti takéhoto podania rozhodné, kedy došlo súdu. Ak urobí účastník konania podanie na súd telefaxom, nesie procesnú zodpovednosť za to, že pri takto zvolenej forme komunikácie dôjde podanie ako celok včas, teda pred uplynutím lehoty. Okamih, kedy bolo takéto podanie vložené do telefaxového prístroja, prípadne okamih, kedy bolo začaté odosielanie na telefaxovú adresu súdu, prípadne kedy bolo odosielanie ukončené, nie je z hľadiska posudzovania včasnosti podania opravného prostriedku právne relevantné. Žalobca v prejednávanej príhode žiadnym spôsobom nepreukázal, že by telefaxové podanie došlo súdu včas v zákonnej lehote, pričom z prezenčnej pečiatky podateľne krajského súdu mal odvolací súd za preukázané, že podanie došlo na súd až dňa 26. marca 2008, teda oneskorene po uplynutí lehoty na podanie odvolania .

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Vzhľadom na to, že žalobca podal odvolanie oneskorene, odvolací súd postupujúci podľa citovaného zákonného ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odvolanie žalobcu odmietol. Odvolací súd sa nemohol zaoberať obsahom napadnutého rozhodnutia, pretože zistil niektorý z dôvodov, ktorý vedie k nemeritórnemu rozhodnutiu, a preto odvolanie žalobcu nebolo možné vecne prejednať a o ňom rozhodnúť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 2 OSP veta prvá, podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že k podaniu odvolania došlo oneskorene, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, žalobca teda zaviniť zastavenie odvolacieho konania a je povinný uhradiť jeho trovy. Žalovanému trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnil. S poukazom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenie zákona súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

**V Bratislave, dňa 31. marca 2009**

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.  
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia :  
Peter Szimeth